

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO
VICEPOSTULATURE

BROJ 4

1975

*misliti, osjecati, živjeti i djelovati
sa svetom majkom crkvom katoličkom*

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

Izdaje: Franjevački samostan
Vrbanićeva 35, Zagreb

Odgovorni urednik: Fra Roko (Ivan)
Tomić
Vrbanićeva 35, Za-
greb

Godišnja pretplata 20 dinara

Pojedini broj 5 dinara

Časopis izlazi dozvolom crkvenih i re-
dovničkih poglavara.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi
se sveta Misa za sve prijatelje, dobroći-
nitelje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi
ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i
slično — to, u duhu crkvenih propisa,
treba uzeti i razumjeti u našem obič-
nom ljudskom načinu izražavanja. O
svemu ovom izreći će konačni sud Sve-
ta Crkva.

Tisk: »Zrinski«, tiskarsko-izdavački za-
vod Čakovec, Globetka bb.

Nadležnim republičkim rješenjem liš
»Dobri otac Antić« oslobođen je pla-
ćanja osnovnog poreza na promet.

Pismo oca Antića

*Mir, pouzdanje i sveta ljubav neka uvijek kraljuje u
twojoj duši!*

Primio sam tvoje bratsko pismo. Hvala ti na svim
dobrim željama i svetim molitvama. I ja tebi želim pot-
puno izvršenje svete volje Božje u novoj godini. Drago
mi je, da si se okoristio svetim duhovnim vježbama. Sva-
komu su one potrebne i dar su milosti Božje. One dobre
odluke češće obnovi i uvijek novim žarom prioni u služ-
bi Božjoj. Što god u sebi vidiš, opaziš nesavršena ne-
kloni duhom već odmah se oduševi za veći i bolji duhov-
ni napredak.

Najviše nastoj oko svete ljubavi. U njoj se posebno
vježbaj, prosi je u svetoj molitvi i često pobuđuj nutar-
nje čine njezine. Što ova božanska krepšt postiže
više s Njime sjedinjen. Ona nek te potiče na sve veću
sabranost, revnost, savjesnost i požrtvovnost. Uvijek je
imaj pred očima. Da imaš i postigneš savršeniju ljubav
i da budeš sličniji po njoj Isusu predobivaj sebe, svoj
»ja«, svoj sud, svoju volju i žrtvuj sve Isusu. Iz ljubavi
prema dragom Bogu čuvaj svoj jezik i bježi od suvišnih
riječi, misli, djela, želja i posala. Ljubav Božja neka u
tebi svaku drugu sklonost i nagnuće i ljubav očisti, ure-
di, prosvijetli i produhovi. Svaki posao i rad prožmi s
ljubavlju Božjom. Što nije iz ljubavi ili te ne vodi njoj,
sve prezri, ostavi i preko svega prodi. Neka te sveta
ljubav svega očisti i uredi.

Molim te, u svemu budi velikodušan s Isusom. Ne
pazi niti se staraj za drugo već samo što je tvoja duž-
nost. Budi nutarnji čovjek. I ni s kim se ne smiješ zadr-
žavati već samo što je dužnost i sveta volja Božja. Ovo
ti nalažem. Takoder ti zabranjujem svaki suvišni, bes-
potreben razgovor bilo s kime. Moraš biti vas Božji i op-
ćiti s Njime. Bog traži dušu slobodnu, otcijepljenu, jed-
nostavnu i čistu. Ti imaš vježbati svu, potpunu, savršenu
krepšt, a ne samo djelomično, prigodimice ili samo kad
si lijepo raspoložen. Vjeran budi i savršeno poslušan na
svaki glas milosti.

Kako sam ti pisao, ovu godinu posveti svetom Josipu. Kako je on čuvao Isusa i Mariju tako neka brani,
čuva i vodi i tebe. Nastoj biti bolji, savršeniji, sličniji
Isusu i Mariji. Treba zadovoljštinu davati Božanskom
Srcu Isusovu i Neokaljanom Srcu Marijinu za premnoge
uvrede i pogrde, koje trpe od nas. Nastoj, koliko to
samo možeš, da se vjernici poprave, obrate Bogu i pro-
mijene život na bolje. Koliko možeš širi molenje svete
krunice i pobožnost prvih subota.

Puno moli za Provinciju. Svaki dan, ako samo mo-
žeš, izmoli iz rituala (obrednika) zaklinjanje protiv ot-
palih anđela — contra angelos apostatas Leona XIII.
Neka dragi Bog od nas otjera zle duhove, koji kvare i
upropasćuju duše. Možeš poslije svete mise, ako te to
ne umara.

Preporuči mene i moje nakane u svetoj misi i molit-
vi kao i naše klerike.

Preporučam te Isusu, Mariji, svetom Josipu i sve-
tom ocu Franji.

S njima te blagoslovilje

tvoj Magistar

I Makarska je proslavila desetu obljetnicu smrti Oca Antića

Dana 30. svibnja 1975. u Makarskoj je upriličena svećana komemoracija uz desetu obljetnicu smrti o. Ante Antića. Komemoraciju su priredili franjevački bogoslovi sa svojim profesorima i odgojiteljima. Time su se željeli odužiti i zahvaliti svome dugogodišnjem subratu, koji je u ovoj redovničkoj zajednici proveo najveći dio svoga života, kao bogoslov, profesor i odgojitelj. On je ovdje rastao i penjao se prema vrhuncima kršćanskog života, da bi sveto preminuo u Zagrebu. Za vrijeme svoga boravka u Makarskoj davao je pečat duhovnosti ovom samostanu i tolikim dušama makarskog primorja.

Program komemoracije sastojao se iz dva dijela. Najprije je u novoj samostanskoj crkvi slavljena koncelebrirana sv. misa, koju je predvodio o. Luka Livaja, magister bogoslova. On je također održao i prigodnu propovijed, u kojoj je istakao lik o. Antića, koji je u svom životu potpuno uronio u Boga, predao se Bogu, njega ljubio iznad svega, i kroz tu ljubav sve promatrao. Sv. misi prisustvovali su svi članovi redovničke obitelji, kao i brojni vjernici među kojima je bio velik broj onih, kojima je o. Antić bio isповjednik i duhovni vođa. Za vri-

jeme sv. mise pjevali su franjevački bogoslovi.

Nakon koncelebracije održana je akademija u staroj crkvi franjevačkog samostana. Protagonisti ove akademije bili su franjevački bogoslovi. Jedan od bogoslova pozdravio je sve nazočne, istakao značenje ove akademije i svrhu za koju je pripremljena. Zbor franjevačkih bogoslova, pod ravnjanjem o. fra Mile Cirko, profesora pjevanja na teologiji, otpjevao je nekoliko višeglasnih pjesama, na opće zadovoljstvo svih prisutnih. Bogoslovi su recitali i jedan recital sastavljen za ovu prigodu. To su bile pretežno misli o. Antića i misli koje su o njemu izrečene. (J. Šimunov: Željan Boga — Zagreb, 1971.) Recitalom se željelo osvijetliti o. Antića kao čovjeka, svećenika, redovnika, kao onog koji ljubi bližnjeg, koji prihvata sve što Bog od njega zahtijeva. Recital je bio uokviren u pjesmu Brata Sunca, koju je pjevao jedan bogoslov. Kroz pjesmu Brata Sunca vidimo Franjin lik, a kroz recital Antićev lik. Recital se dobro uklopio u Franjinu pjesmu, kao što je o. Antić u sebi ostvario Franjin duh, tako da se stvarno može reci, da je on »vjerno izdanje svoga velikog oca sv. Franje.«

Središnja točka akademije bilo je predavanje koje je održao o. fra Simun Šipić, profesor moralnog bogoslovija: Magister u očima magistra o. Antića. U njemu je iznio misli o. Antića o odgojiteljima. Kakav mora biti odgojitelj prema odgajanicima, kojih se načela treba držati da bi u odgajanicima odgojio i oblikovao drugog Krista. Predavanje ističe magistra kao i osobitosti koje ga moraju resiti da bi u svojem odgajanju mladih imao uspjeha. Predavač je iznio i neka načela odgoja, koja mu je sam o. Antić dao, kao i postupak o. Antića, koji je također bio dugo godina odgojitelj. Donekle je dao i kritički osvrt na te misli. Svakako o. Antić je imao veliko srce, neiscrpnu ljubav i strpljivost u postupku sa svojim odgajanicima. Ovo predavanje je nešto novo u poznavanju osobe i lika o. Antića.

Na kraju je uzeo riječ Mnp. provincijal o. Petar Čapkun. On se u ime provincije zahvalio svima, a sve potakao na naslijedovanje krepsnog života o. Antića i svima preporučio, da se molimo da službena Crkva što prije progovori u causi o. Antića. A on ne sumnja da će pozitivno progovoriti. Daj Bože.

L. L.

Propovijed na Sv. misi komemoracije

Početne riječi koncilskog dokumenta o redovničkom životu »Perfectae Caritatis« nastoje istaknuti činjenicu kako punina ljubavi, savršenstvo istinske kršćanske ljubavi mora biti pokretna snaga i konačna svrha svih onih koji se u redovničkom staležu žele darovati Kristu i Njegovu spasiteljskom djelu. Tokom povijesti Crkve nailazimo na tolike duše koje su se zaljubile u Boga na ovaj način. Takhnute Božjom milošću, očarane Njegovom neizmernom ljubavlju, dobrotom i milosrdjem utonule su u jednu stvarnu avanturu ljubavi koju možda promatramo samo s udivljenjem. To su bile duše kojima je jedina želja, jedini ideal bio: naći Gospodina; jedina čežnja: sastati se s Gospodinom i ispuniti sve ono što On traži. Prihvativi radosno poteškoće, napore, progonstva, pa i samu smrt.

Mislim da nismo daleko od istine, dapače ćemo je i potvrditi, ako kažemo i ustvrdimo da se među takve redovničke duše koje su se vunule do zavidne visine kršćanskog proživljavanja života, kojima je Bog trajno bio pred očima kao ogledalo u kojem su promatrali sve, ubraja i naš o. fra Ante Antić. Vremenski nam je blizu pa možemo izblizega promotriti njegov svetački lik. Kažem »svetački« jer je on nosio crte svetosti, osobine koje su resile svece, pripuštajući sud Crkvi koja je jedina mjerodavna donositi konačne odluke o vrlinama i krepostima svoje djece. Nadajmo se da će ona progovoriti i o našem o. Antiću.

O. Antić je trajno živio u nazočnosti Božjoj, a to je odlika svetaca. Sto je drugo bio Isusov život nego jedini pravi uzor svakog kršćanskog života, trajno vršenje volje Oca Nebeskoga i biti uvijek u onome što je Očevo. U ovome se naš o. Antić trajno vježbao, savjetujući to i drugima, jer je u tome vidoj najkraći put vlastitog posvećenja, ozračje u kojem će čovjek najbolje upoznati sebe, cijeniti ljude i svoj život usmjeriti k Onome u čijoj nazočnosti živi. Rijetko bi tko k njemu došao, a da mu nije napomenuo, savjetovao, da se vježba, da živi u nazočnosti Božjoj. To je odavalо čitavo njegovo biće. U svemu ga se moglo promatrati kao čovjeka koji je urođen u Boga i to svima želi dati, po-kazati.

Svi oni koji su ga promatrali, bilo da su s njime živjeli ili ga u životu susretali, nisu se mogli oteti dojmu da su se susreli s čovjekom izvanredno velike ljubavi prema Bogu, s čovjekom izrazito duhovnim. Boga je ljubio čitavim svojim bićem, ljubavlju prema Bogu prožeо je čitav svoj život. U tom leži tajna života svetaca, u našem slučaju dobrog oca Antića. Tajna koju mi redovito ne shvaćamo, jer živimo na periferiji duhovnog života, jer nismo u stupnju duhovnosti ili možda ne dopuštamo da Bog u nas prodre dublje.

Za ovo što smo rekli moglo bi se navesti brojne potvrde njegovih penitenata, učenika, duša koje je on vodio, a ima ih hvala Bogu dosta. To je čitava legija pojedinaca i redovničkih zajednica. Njegova je sobica uvijek, a osobita zadnjih godina njegova života, bila opsjedana od onih koji su dolazili da ga vide, da se ispojede, upitaju za savjet, da nađu utjehe i da se smire... Za sve je imao dobro srce. Zato su ga i prozvali dobrī fra Ante. Nikada nije nikoga odbio. To znam iz vlastitog iskustva. Fra Ante je bio teško bolestan, pa je o. gvardijan zbranio da se k njemu dolazi. A ja sam se želio ispojediti baš kod fra Ante. Kad sam ušao u njegovu sobicu, njegov blagi pogled pao je na mene. Upitao sam ga da li me može ispojediti, a on će na to: »A zašto ne?« »Pa o. gvardijan je zbranio« rekoh. Nisam to ni dorekao, a on će: »Pa, dragi dijete, ne mogu te sada odbiti.« Nije to bila

neposlušnost, nego ljubav koja je željela pomoći drugima, posebice kad se radilo o duhovnim potreba-ma, makar i uz najveće žrtve. Ta njegova ljubav, značajka njegova života, očitovala se u svakoj njegovoј riječi, u svakom pogledu, u toplini kojom je govorio.

Prošlo je deset godina od njegove smrti, ali njegov lik nije ništa potamnio, dapače postaje nam sve to jasniji. Objektivno njegova svesti više ne raste, nego nama postaje iz dana u dan sve to očitija, a kreposti koje su resile njegov lik danas su očitije i privlačivije. Dokaz nam je njegov grob, koji je trajno okičen cvijećem i svijecama, i kod kojega ćemo uvijek naći nekoga tko se molí, preporuča se u zagovor. Osim toga toliki životopisi, komemoracije, akademije uvjerenjiva su potvrda krepasnog i svetakog života.

Nije li ovo što i mi sada upriličujemo uz desetu obljetnicu njegove smrti, također potvrda i priznanje svega što smo rekli. On je ovdje živio, ovdje sazrijevao i ovdje svakodnevno rastao u milosti. Svakako je dolikovalo, neću reći da se odužimo, nego da se uključimo među one koje rade da njegova svest, krepasnji život, dođu sve više od izražaja, pa da jednog dana bude okrujen i službenim priznanjem Crkve. Tako ćemo se najviše zahvaliti i kao zajednica i kao teologija svi-me članu, dugogodišnjem odgojitelju i profesoru na ovom našem teološkom institutu.

Fra Luka Livaja

Pozdravni govor na komemoraciji

Pozdravljam u ime naše bogoslovije sve nazočne: mnp. o. Provincijala, sve poštovane oce župnike i profesore, sve časne sestre i sve vjernike. Hvala vam što ste se okupili u ovako velikom broju.

Možda će se netko zapitati: »Čemu ova komemoracija? ili »Zašto

ova komemoracija nije bila na vrijeme?« I tome slično. Zato držim da najprije treba odgovoriti na ova pitanja. Ovu komemoraciju priređujemo mi, franjevački bogoslovi u Makarskoj, u znak zahvalnosti i sировske odanosti dugogodišnjem magistru bogoslova o. fra Antu Antiću

u povodu desete obljetnice njegove smrti. Istina, mi smo malo zakasnili; naime, ova je komemoracija trebala biti u ožujku ove godine kad je, kao što znate, bila deseta obljetnica smrti našega oca fra Ante Antića. Međutim, mi tada nismo bili u mogućnosti. No držeći se one stare: »Nikad nije kasno!« činimo to sada.

Ima li svetaca danas? Jesu li svečani danas moderni u ovo materijalizirano vrijeme? Jesu li svečani uopće danas potrebni? — pitaju se mnogi a često i mi sami. Da bismo odgovorili na ovo egzistencijalno pitanje Crkve i svijeta, danas stavljamo pred oči najbliži primjer: oca fra Antu Antića, primjer njegove pobožnosti, poniznosti, svetosti...

Otac fra Ante je volio o Bogu slušati, o Bogu govoriti. Bog mu je bio zanimljiv kao i sve Božje. Bio je istražitelj tajna Božjih. Nastojao je sve odsvuda dozнати o Bogu. Posebno je Boga tražio u dušama nastojeći u svakoj pronaći nešto novo o Bogu — reče za njega jedan duhovni pisac.

Posebice je bio pobožan prema Majci Božjoj, što nam do kraja ilustriraju ove njegove riječi: »Ja sam sav Marijin.« Sav svoj život od sjeničnih dana pa sve do smrti proveo je pod okriljem Marije, u sa-mostanima njoj posvećenim.

O njemu kao magistrusu govorit će drugi, a ja ovdje spominjem samo nekoliko crtica iz njegova života, magisterskog života.

Cesto je znao popraviti ili učiniti što su njegovi bogoslovii propustili. Ako bi netko od starijih imao kakav prigovor na račun bogoslova, on bi to strpljivo primio smatrajući sebe glavnim krvcem, jer se bojao da je bogoslovima dao loš primjer.

Citamo u jednom životopisu: »Na pragu svećeničkog života stavljen je na mjesto učitelja, vodiča duša. Sam mlad, sa svim burama mladosti, ali i sa svim idealima što ih može imati plemenito ljudsko mlađe srce.« Na ovo možemo nadodati: naš o. fra Ante nije zapustio sebe dok je vodio druge, nego je i sebi našao učitelja: Krista Raspetoga.

Nama bogoslovima je o. fra Ante ponos i obveza, poticaj i uzor, a držimo da je to i cijeloj našoj Provinciji kao i našoj Hrvatskoj Crkvi. Svi smo zato dužni moliti i raditi na tome da ga majka Crkva što prije stavi na oltar.

Neka vam ova komemoracija donara i donese bar na trenutak malo od one njegove poniznosti, pobožnosti, vedrine, smirenosti, požrtvovnosti i svih ostalih kreposti koje rese njegov lik.

Osjećajte se ugodno i još jednom budite pozdravljeni.

Hvala na pažnji.

Fra Josip Simić, bogoslov I tečaja

Siromaštvo o. Magistra

Njegova tunika

Kao potvrdu donosim slijedeći slučaj: Moglo je to biti oko godine 1933. Sada se točno ne sjećam. Radj nekog posla uputio sam se prema sobi o. Magistra. Pokucao sam na vrata, ali ga u sobi nijesam našao. Vraćajući se natrag opazio sam na prozoru pred njegovom sobom tuniku (košulju). Bila je oprana, okrpljena i jednostavno složena. Znatiželjno sam je uzeo u ruke i počeo prevrati. Imao sam što vidjeti: Na mnogo mješta rupe su bile skromno i nevješto spučene i iskrpljene koncem. Veća oštećenja bila su zakrpana u različito vrijeme krpama različite boje, vrste i veličine, prilično neestetski, i neukusno. Od dugotrajne uporabe bila je potpuno izjedena i trošna tako da je na sebi nosila sva obilježja najvećega siromaštva. Mogao bih ustvrditi da je bilo malo siromaša u svijetu koji su nosili ovako skromno, siromašno i bijedno rublje kao o. Magister, a od nas redovnika i svećenika nitko ni blizu kao on.

I otprije sam znao da o. Magister oskudjeva i nosi, osobito donje rublje, koje je bilo vrlo slabo, ali u ovome času imao sam prigodu, da se o toj činjenici još bolje uvjerim.

I što sam učinio? Jednostavno sam tuniku smotao, stavio je pod ruku i da me o. Magister ne opazi i ne zateče brzim sam se korakom udaljio i donio tuniku u sobu.

Dok sam god bio bogoslov čuvao sam je kao najljepšu uspomenu. Uvijek sam o ovom slučaju šutio i nikada nikome sve do sada nijesam što pričao. Na odlasku iz Makarske spremio sam je među svoje stvari, ponio je sa sobom u Zaostrog, a odatle početkom 1935. na Čitluk. Držao sam je među ostalom robom. Još je na životu bila god. 1944. Za vrijeme rata nastale su teške prilike, strahovanja, česta premještanja i robe i stvari i uz druge stvari koje su mi u tome vrtlogu propale, propala je i tunika o. Magistra. Moja je želja bila da je čuvam i sačuvam sve do smrti i da se u njoj ukopam, ali nažalost radi gubitka njezina moja se želja neće moći ispuniti.

Je li o. Magister zapazio da mu tunika fali i je li je potraživao? To mi nije poznato. Vjerojatno nije. Ako jest, sigurno nije bio puno zabrinut niži se je uznenirivao, nego se je u svojoj duhovnoj jednostavnosti pomirio sa činjenicom da je nema.

Fra Nikola Gabrić

Jakost — put do ustrajnosti

»Da nas nikakove poteškoće, ni progonstvo, ni smrt ne odvratiti od pravoga puta« — tako o kreposti jakosti govori Rimski katekizam.

Dar jakosti je dar Duha Svetoga, da osobitom odlučnošću svladavamo sve napasti i ostale zaprke u duhovnom životu.

Među krepostima jakosti zauzima specifično mjesto — ona kao da u sebi ujedinjuje mnoge druge — ona nam je potrebna da bismo ustrajali do kraja, a da ne bismo sustali na pola puta; da svakodnevno, u svim prilikama i neprilikama, u poteškoćama i progonstvima svjedočimo za svoju vjeru, ali i da sve svoje postupke usmjeravamo jednom cilju — svetosti.

Kako je fra Ante u svom životu ostvarivao ovu krepot?

Svoje redovničke dužnosti izvršavao je ustrajno, bez obzira na bolest ili zaposlenost, bez obzira na ugodu ili neugodu. Često je znao moliti svoje obavezne redovničke i svećeničke molitve do u kasnu noć, ako ih nije mogao radi poslova obaviti preko dana. Ali ih nije izostavljao.

Njegova herojska jakost očitovala se upravo u suprotivština, u nedaćama, u bolesti i u nepravdoma koje je on kao i svi ljudi doživljavao. Tada bi sve svoje pouzdanje postavljao u Gospodina, a u svima gledao samo duše koje je Gospodin postavio na njegov put, pa ih je tako i susretao.

Dobrobit i prava Crkve uvijek je branio, promicao, veselio se svakom uspjehu, a svaki neuspjeh ili nepravda nanesena Crkvi uvijek bi ga ražalosila. Na njegovu licu moglo se vidjeti koliko upravo fizički trpi radi neuspjeha ili smutnje u Crkvi, ali isto tako ne bi klonuo niti bi posumnjao u njezinu poslanje. Uvijek bi srčano ustrajao i vjerovao da Crkvi »ni vrata paklena ne mogu nauditi«.

Nije očekivao ni priželjkivao nikakve časti niti bi ga fascinirao nečiji položaj. Jednako je postupao sa svima, bez obzira na porijeklo ili položaj. Jednak je bio u uspjehu i neuspjehu, a tako je učio i one koji su k njemu dolazili, često puta pokolebani, uz nemireni, nesigurni, pa i u ono što su inače vjerovali dok nije bilo poteškoća.

I u zadnjoj bolesti, do posljednjeg časa ta krepota je bila vidljiva svima. Jednako, mirno, bez i najmanje sumnje, s pouzdanjem i povjerenjem u Providnost primao je sve iz ruke Božje, tako da se svatko tko je u te dane k njemu došao upravo napunjao te jakosti.

Vrijeme je da se i mi, kao i obično, konfrontiramo kako mi stojimo spram te krepsti.

Da li smo ikada pomislili da smo u tome jako bijedni? Da se brzo pokolebamo kada se pojave suprotivštine? Da vrlo brzo kapituliramo pred poteškoćama? Da odmah ispuštamo naše molitve čim se pojavi bilo kakova pa i mala bolest? Da često nalazimo opravdanje za svoju malodušnost, površnost, kolebljivost? Da često kao da skrivamo glavu poput noja u pjesak svoje svakodnevice i propuštamo ne samo učiniti dobro nego činimo i зло — a sve s opravdanjem umora, živaca, slabosti?

A nikako da priznamo samima sebi: ne borim se, ne molim da mi Bog dade krepst Jakosti, ne molim Duha Svetoga za dar Jakosti.

Pa dakle, što nam je činiti?

Odmah danas, upravo sada dok čitamo ove reči, a ne sutra, odlučimo boriti se za jakost, moliti se za jakost, ustrajati u protivština, čvrsto uvjereni, da bez jakosti nema ni ustrajnosti a to znači ni dobre vječnosti...

Pa još jednom zamolimo i fra Antu, da nam on u tom bude pomoćnikom, zagovornikom i signalnim svjetlom kada god u tom zatajimo.

Predragi Oče!

Hvala na milosti i pomoći do danas. Preporučam se i nadalje u tvoj moći zagovor za svaki dan i čas moje službe Bogu!

I na ovoj raskrsnici želim poći putem kojem si me usmjerio: Samo naprijed do potpunog jedinstva s Bogom žrtvujući se za druge radi Njega. Veoma mi je potrebna tvoja pomoći i prisutnost tvoje brige na tom putu.

Hvala! I moli, moli za sve ono što mi je žarko na srcu.

Zahvalna M. A.

Pred deset godina, a deset dana prije preminuća dobrog oca Ante, bio sam s njime u ovoj sobici. Pri rastanku preporučio sam u njegove molitve kanonizaciju bl. Nikole Tavelića. Blagim smiješkom prihvatio je molbu, makar mi je rekao da previše ne urgiram kod Svetog Oca. Ne znam zašto! Valjda zato što Papa ima puno briga.

Otat Ante je sigurno molio i u nebu za kanonizaciju. Hvala mu, jer Nikolu Tavelića imamo za prvog hrvatskog sveca iz Šibenika grada.

Sveti Nikola Taveliću, moli se i ti danas u Božjoj slavi, da nam o. fra Ante iz Zatona u šibenskoj biskupiji, bude čim prije okrujen svetačkom aureolom jer ga hoćemo, a hoćemo svecem jer ga poznamo kao svetog redovnika.

Hrvatski narod treba svojih sinova zagovornika u nebu i kao svijetle primjere svetosti, posebno u ovo naše vrijeme, kada borbeni ateizam i praktični materializam hoće da iščupa vjeru našega naroda.

Presveto Trojstvo, usliši molbe katoličkih hrvatskih vjernika da i otac fra Ante Antić bude čim prije na oltaru.

Oče Ante, moli za mene, za moju i tvoju biskupiju.

Zagreb, 11. III 1975.

+ Josip Arnerić
biskup šibenski

Predragi naš Oče!

Hvala ti za tvoj divni primjer za života, za tvoje svete savjete i blagoslove, za ljubav i dobrotu kojom si nas obasipao.

Hvala ti za 10 godina pomoći i zagovora iza svete smrti na današnji dan. Pomozi i dalje, budi uza svu svoju djecu da ispune svetu volju Božju... Preporučam ti sve!

Zagreb, 4. III 1975.

Anđelina

Dragi oče Magistre!

Evo me opet u Zagrebu, da se poklonim tvojim relikvijama, da te zamolim da mi postigneš od dragog Boga i naše Majke Marije sretan svršetak moga života: svetu i blagu smrt. Daj mi, dragi Oče, da umrem u vjeri moje majke. Isprosi mi milost da mognem dočekati beatifikaciju blaženoga Ivana Duns Skota, Marijina viteza.

Jutros sam video sve što je učinio za tvoj grob naš fra Milan Mikulić. Molim te da isprosiš njegove dobre želje.

Sveti Trojstvo, Majko Marijo, usliši molbe naše, da čim prije naš dobri otac Antić bude od Crkve priznat kao svetac.

Zagreb, 16. rujna 1975.

Fra Karlo Balić

Im ob miljeti punih 81 i sa um se žaljući dobro
muc život živ. Uzroci sušta, rukom, rukom
-te plas u osobnoj muci a moguće i nepravim svedo-
čištvom. Što je učinio? Što je učinio?

FRA MILAN MIKULIĆ OPET U ZAGREBU

U znak zahvalnosti svom dragom oču Magistru velikodušnim doprinosom od 4.500 dolara fra Milan je urešio sarkofag i prostor oko sarkofaga. Svoje potrebe i rad za svetu Crkvu i spas duša stavlja pod zaštitu svog dragog oca Magistra.

Fra Milan već dugo živi i djeluje u Sjedinjenim državama (Portland, Oregon) kao župnik. Često se sjeća vicepostulature i svojim prilozima potpomaže svaki pot hvat vicepostulatora.

U fra Antinoj školi

Dobro je da te Gospodin uvađa sve dublje u poznavanje samoga sebe i svojih bijeda. Sve je to djelo njegova milosrđa, ljubavi i darežljivosti ...

Mirno, pouzdano podloži svoja ramena pod križ koji te čeka i koji će Gospodin postaviti na tvoja ramena. Pusti neka te vodi kamo hoće, kako hoće i gdje hoće.

Za nas je najbolje ono što Bog hoće. Bog nas ljubi i sve radi za naše dobro, pa makar se nama i protivno činilo ...

Na svijetu, u našem životu moramo se naučiti sve gledati prolaznim, a jedino je Bog stalan, vječan, nepromjenljiv. U njega moramo postaviti sve pouzdanje, svu snagu, svu nadu i sve naše.

Nemojte nikada posumnjati u Božju dobrotu i ljubav prema vama. Mi sada ne razumijemo svega djelovanja Božjega, ali ćemo ga shvatiti u čas našega sastanka s Gospodinom.

Molim te, nemoj prelaziti preko milosti, jer »**timeo Jesum praetereuntem**«. Slušaj nutarnje pozive, opomene savjesti. S primljenim milostima surađuj, čistij dušu od mana, ostavljam sebe i zaklanjam se u Presvete Rane Gospodnje.

Budi jednostavan u službi Božjoj.

Ne okreći se unatrag! Tvoj je posao i dužnost: raditi, truditi se i mučiti se svaki dan vršeći svoju dužnost.

Neka te ne brine kako združiti nutarnju i vanjsku poniznost s borbom u svijetu, sa čuvanjem svojih prava, svoga položaja, svojih ideja.

Sve nas to lijepo uči **DUH SVETI** i pokazuje kako ćemo sve to složiti, samo ako duša iskreno traži njegovo vodstvo.

Bog hoće, Bog traži tvoju volju, pouzdanje i predanje ...

Bogom se ispuniti znači naše pravo i potpuno dobro ...

Mysterium Crucis et Mysterium Eucharistiae — kako su usko povezani, jedan prepostavlja drugoga.

Isus hoće da ih se vazda sjećamo!

ZAHVALNICE — ZAHVALNICE —

Zahvaljujem dobrom ocu Anti za sve milosti, a osobito da sam sretno svladao sve zapreke na putu da stupim u samostan.

Fra Tadej, karmeličanin

Za sretno položene ispite zahvaljuje i šalje doprinos od 100 dinara

Mira Jemrić, Zagreb

U zahvalu za primljene milosti šalje doprinos od 100 dinara

Mara Živković, Donja Mahala

Zahvaljuje na mnogim milostima i šalje doprinos od 50 dinara

L. N. — Makarska

Za sve potrebe duševne i tjelesne preporuča se u zagovor ocu Antiću i šalje prilog za njegovu beatifikaciju u iznosu od 200 dinara

Josip Štimac, Delnice

Zahvalan sam dobrom ocu Antiću za uslišanu molbu, preporučam se i nadalje, šaljem prilog od 100 dinara.

Ante Pirija, Rijeka

Saznala sam da dobrji otac Antić svaku molbu odmah uslišava, pa mu se i ja vruće molim da mi pomogne u mojoj teškoj nevolji. Kod kuće sam sama s nejakom djecom, a muž otiašao u tuđi svijet pa niti se javlja niti što šalje. Djeca trebaju svog oca, a svi mi trebamo njega i pomoć od njega. Neka nas dragi Bog, po zagovoru dobrog oca Antića, usliši i razveseli.

Kaja Škulj, Turbe

Od srca zahvaljujem presv. Srcu Isosovu i Marijinu i našem budućem sveču dobrom fra Anti Antiću za veliku milost koju sam primila po njegovu zagovoru. Šaljem prilog od 100 dinara.

Vjekoslava Labura, Sibenik

Uslijed jakog kirurškog zahvata u uhu nastalo je krvarenje. Preporučila sam se o. Anti Antiću i stavila njegovu sličicu na zavoj. Zavoj je bio sam krvav, ali sličica ništa. Drugi dan iza tamponiranja krvarenje je prestalo. Zahvaljujem dobrom ocu Antiću za brzu pomoć i šaljem prilog od 100 dinara.

S. A. K. — Đakovo

Našla sam se u teškoj situaciji. Nikako se nije moglo riješiti pitanje stana. Molila sam, vruće sam zazvala u pomoć dobrog o. Antića. Obećala sam da ću pokloniti u fond za njegovu beatifikaciju moje dvije mjesecne penzije. Bogu hvala, sve se sretno riješilo. Nisam dugo čekala. Kad je izgledalo da nema nikakva izlaza, neočekivano sve se najsretnije riješilo.

Prilažem kao prvu ratu iznos od 800 dinara, a ostalo ću u nekoliko navrata poslati.

M. M. — Zagreb

OKUPLJENI OKO JASLICA, U VJERI I LJUBAVI SJEDINJENI S DJETIĆEM ISUSOM, MAJKOM MARIJOM I SA SVETIM JOSIPOM, DIVIMO SE, KLANJAMO SE NEIZMJERNOJ LJUBAVI BOŽJOJ I GLEDAMO KOLIKO JE MILOSRDNA LJUBAV BOŽJA ZA NAS UČINILA...

A STO MI RADIMO ZA BOGA, ZA NJEGOVU SLAVU, ZA SPAS DUŠA, ZA NAŠE POSVEĆENJE?

OBNOVIMO SE I POĐIMO ZA ISUSOM KOJI NAS ZOVE K SEBI. NASLJEDUJMO NJEGOVE KREPOSTI I OSTANIMO UVIEK S NJIME, S MARIJOM I SA SVETIM JOSIPOM.

S NJIMA TI ŽELI SVE DOBRO I PROSI NJIHOV BLAGOSLOV

TVOJ

FRA ANTE

IZ VICE POSTULATURE — IZ VICE POSTULATURE — IZ VIC

Prijatelji i štovatelji oca Antića u Zagrebu održavaju svakog mjeseca sastanak u samostanskoj kapeli. Sastanci se redovito drže u četvrtak poslije prvog petka u mjesecu. Navečer u 18 sati služi se sveta Misa za sve prijatelje i dobročinitelje vicepostulature. Prije sv. Mise moli se krunica za sve žive i pokojne štovatelje oca Antića. Za vrijeme sv. Mise vicepostulator (ili neki drugi svećenik) održi prigodni nagovor, pročita nešto iz ostavštine oca Antića (pismo, savjet, preporuku, pouku...).

Slijedeći sastanci održat će se: 8. siječnja, 12. veljače, 11. ožujka, 8 travnja.

Komemoracija prigodom 11-obljetnice smrti održat će se 4. ožujka (četvrtak) navečer.

Molimo sve koji su oca Antića poznavali i s njim suradivali da nam pošalju svoje uspomene i sjećanja, pisma, fotografije, bilješke... Sve što god je u vezi s našim dragim fra Antonom treba da dode u ruke vicepostulatora. Točna adresa:

Vicepostulatura
Vrbaniceva 35,
41000 — ZAGREB

Na ovu adresu treba slati sve što god je u vezi s ocem Antićem: uspomene, bilješke, fotografije, milodare, pretplate, pisma...

Mnogi štovatelji oca Antića pitaju nas, kako se obavlja devetnica na čast ocu Antiću. U svojim potrebama htjeli bi se preporučiti dobrom fra Anti, a ne znađu kako se obavlja. Svima odgovaramo ovdje da ne moramo posebno pisati i razjašnjavati. Prvo: naš fra Ante još nije proglašen ni blaženim ni svetim, pa ne možemo njemu na čest u crkvama moliti devetnice, trodnevnice niti smijemo u njegovu čest davati da se služi sv. Misa. To ćemo smjeti tek onda kad otac Antić bude proglašen blaženim i svetim.

A što smijemo već sada? Možemo zazivati oca Antića i u njegov se zagovor preporučivati da nam i sada, kad je kod dragog Boga, pomogne kako nam je pomagao dok je bio među nama. Možemo to učiniti ovako: moliti krunicu, litanije, put križa, obaviti klanjanje, slušati sv. Misu, primiti sv. Pričest, udijeliti milostinju siromasima... a sve to na čest Presv. Trojstva, Presv. Srca Isusova, Majke Božje ili kojeg sveca — a za beatifikaciju našeg oca Antića. U svim svojim potrebama smijemo uvijek zazivati pomoći od Gospodina po zagovoru i po zaslugama našeg dobrog oca Antića.

MIODARI — MIODARI — MIODARI — MIODARI — MIODARI — MIODA

U fond Vicepostulature za troškove beatifikacije doprinijeli su: Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (50 mj.); Josipa Živičnjak — Zagreb (50 mj.); Jelka Margeta — Zagreb (50 mj.); Jelka Crnjanin — Zagreb (50 mj.); Mila Antoš — Zagreb (150 mj.); Ana Pac — Zagreb (30 mj.); Jelica Baljak — Zagreb (100 mj.); Mira Treursić — Zagreb (100 mj.); Jakov B. — Beograd (400 mj.); obitelj Borović — Zagreb (50); Katarina Papić — Zagreb (50 mj.); Katarina Rukavina — Zagreb (50 mj.); Danica Petričević — Zagreb (100 mj.); Štefanija Rukavina — Zagreb (50 mj.); Franka Tomičić — Zagreb (50 mj.); Gabrijela Feil — Zagreb (20 mj.); Slavica Jakovljević — Zagreb (50 mj.); Marija Horvat-Kovačević — Zagreb (50 mj.); Marija Radić — Zagreb (50 mj.); Katica Lukić — Zadar (100); Jula Vivek — Brezovljani (50); L. N. — Makarska (50); č. s. J. — Osijek (100); B. Bičanić — Zagreb (100); Kristina Miletić — Makarska (100); Marija Berak — Zagreb (100); Bea Derenčin — Zagreb (800); Marija B. — Split (500); Katica Jukić — Split (1.000); Mato Vasilj — Osijek (20); D. Čepulić — Zagreb (100); fra Jozo Visković — Šibenik (150); Katica Osredečki — Zagreb (200); fra Mirko Buljac — Imotski (200); Mira Jemrić — Zagreb (100); Mara Živković — Donja Mahala (100); Viktorija Hajak — Zagreb (50); Katica Vuksović — Baška (50); Danica Žanić — Kaštel Novi (50); A. M. — Zagreb (100); Magdalena Horvat — Zagreb (10); Z. R. — Zagreb (50); Katica Mesić — Zagreb (100); Marija Jelavić — Trpanj (100); Tonka Jelavić — Trpanj (50); C. S. — Zagreb (100); Mato Petrović, župnik — Viškovec (2.000 Lit); Jelena Sigeti — Daruvar (30); Silva Strojin — Zagreb (400) Dušanka Kalebić — Buenos Aires (10 dolara); Ruža Lisić — Zagreb (50); Josip Pauković — Varaždin (50); Kate Beroš — Bratuš (300); Josipa Štimac — Delnice (100); fra Luka Livaja — Makarska (100 DM); fra Ivan Vuka — Gala (150

DM); fra Šimun Šipić — Makarska (50); fra Vinko Vujica — Busovača (100); Mira Budić — Veliko Trgovište (50); fra Vitomir Štihi — Konjevrate (200); Jasna Gjenero — Dubrovnik (120); Ane Bulica — Dubrovnik (100); Viktor Trcin — Zaton (100); Jelka Željko — Bruxelles (1.000 belg. fr.); N. N. — Zagreb (100); Sofija Rabenstein — Sarajevo (50); s. A. K. — Đakovo (50); Miro Sambunjak — Zagreb (100); Đurđa Tibinac — Zagreb (100); Mara Bošnjak — Zagreb (100); Slava Fečko — Pula (100); A. M. — Zagreb (50); Marija Picukarić — Zagreb (300); Josipa Štimac — Delnice (100); Marija Lay — Đakovo (50); Josipa Maričić — Baška (50); Vjekoslava Labura — Šibenik (100); Elizabeta Šafaric — Čakovec (120); Marija Džaja — Zagreb (100); Fany Capek — Zagreb (100); Marija Jemrić — Zagreb (100); fra Pavao Matić — Kijevo (100); Liza Puhiera — Split (10 mj. za svijeće); Štambuk Lidija — Borovo (250); N. N. — Zagreb (100); Štefanija Bernard — Zagreb (100 DM); Ana Batinić — Zagreb (20 DM); Danica Žanić — Kaštel Novi (50); Marija Grgurić — Zagreb (10 mj.); Magdalena Crevar — Zagreb (50); Vera Kulundžić — Zagreb (10 Lstg); Š. K. — Zagreb (50); Anton Pažitka — Zagreb (100); Jakov B. — Beograd (800); Boženka Polić — Split (500); Obitelj Veselić — Zagreb (100); Dome Alač — Drašnice (500); Jorja Alberini — Baška (50); Josip Stošić — Zagreb (100); Anton Reiss — Frankenthal (50 DM); Marija Humski — Zagreb (900); Mira Treursić — Zagreb (100 mj.); obitelj Vadjon — Zagreb (100); Marija N. — Pučišće (100); Ana Bulica — Dubrovnik (100); Novačić — Zagreb (20); N. N. — Zagreb (5 dol. USA); Milica Belošević — Zagreb (50 mj.); N. N. — Zagreb (100); Marija Berak — Zagreb (200); N. N. — Zagreb (100); Obitelj Demšić — Zagreb (100); Obitelj Gamberl — Zagreb (50); A. M. — Zagreb (100); Kate Beroš — Bratuš (100); Katica Osredečki — Zagreb (100)

*Sretan Božić
i
Novu godinu*

želi

VICEPOSTULATURA

Dragi sinko

Mir, pouzdanje i sveta ljubav neka uvijek kraljuje u twojој duši i u tvom srcu!

Svi ovi događaji, koje proživljuješ neka te sve više privuku k dragom Bogu i s Njim ujedine. On sve čini radi većeg dobra svoje djece, svojih izabranih. Moraš se okoristiti ovim pohodom Božjim. A kako ćeš? Udi u svoju dušu i nastoj pronaći što se u tebi Bogu još ne dopada i što moraš odmah, odmah izbaciti. Ovo mora biti prvi i najglavniji posao tvoj. Kad si ovo učinio, onda pomisli i što te najviše unapređuje u ljubavi i u jedinstvu s dragim Bogom i ovo nastoj svim silama ostvariti. U tebi mora rasti sve više želja da ugodиш Božanskom Zaručniku tvoje duše i da mu postaneš sličan. Promisli kako radiš na tomu. Najprije metni pred oči svoje duše, što je On učinio i što svaki dan čini za tebe, da te sa sobom ujedini i da mu budeš sličan. Nisu mu dosta oni općeniti dokazi ljubavi prema tebi, nego i posebno te voli, ljubi, zove. Onaj veliki dar, milost duhovnog poziva na savršenost, to je osobita milost. Svakđanje obilne milosti, koje prate twoju dušu dokaz su njegove osobite naklonosti i ljubavi. Cesti pohodi, kojima te Isus kaž iznenaduje, pohađa znak su njegove dobrote i silne želje, da mu budeš odabran posuda. Promisli samo, što je sve Isus učinio kroz ovo zadnje vrijeme twojој duši. Sve ove prilike vuku te na dobro, na bolje, na savršenije. Nisi ničim zadovoljan, jer te Isus hoće sebi svega. Otimlje ti svaku vanjsku utjehu, oslon, naklonost, da vas budeš samo njegov. Daje ti neku nutritarnu sigurnost, da On bđije nad tobom, da te On čuva. Miran si, pouzdan u ovom tako strašnom vrtlogu i uzbuni. Ne plasiš se ničesa. Božja te prisutnost često, često prati i napunja. Osjećaš potrebu da budeš sav nutarnji. Sve ti više dosaduju vanjski govor, posjeti, pričanja i beskorisna zadržavanja. Voňiš biti u samoći s Gospodinom. Često imaš posebnih posjeta Božjih, koji te napune ljubavlju, mirom, utjehom i većom otcjepljeničću od sebe i stvorenja. Molitva ti je postala hrana, životna potreba, polet srca i svoga duha. Kojiput kao da ne možeš zadržati obilje ljubavi, kojom srce gori. Sada manje govorиш, jer duh osjeća više s Bogom i rado se kod njega, s njime zadržaje. Sve te više obuzima Bog i njegova sveta ljubav. Stvorenja i vas svijet blijeđi, propada, nestaje ga iz tvoga srca i misli.

Uza sve ove milosti i darove još imaš puno i puno pogrešaka. Još si svoj, još imaš oholosti, ponosa, taštine, smionosti kojoj fali krepst i poniznost. Još

ima naglosti, svojevoljnosti i nekog kojiput malog prkosa. Znaš još kritizirati, prigovarati, omalovažavati bar mukom, gestom, držanjem. Još nisi revan, postojan u svetoj molitvi ni u mrtvenju. Fali ti spremnost u odazivanju nadahnućima, prosvjetljenjima Božjim. Kojiput fališ i u pouzdanju, vjernosti, delikatnosti s Gospodinom. Nemaš prave i fine bratske ljubavi prema svakome. Tužiš se kojiput, promrljajaš i dizeš kojiput glas više nego treba. Fali još nutarnja sabranost, povučenost, pomnja oko čistoće i nutarnje. Propuštaš prigode gdje bi se mogao bolje, više svladavati, predobiti. Nema uvijek točnosti u vršenju duh. vježbi.

Sada upravljam na te jednu posebnu molbu. Molim te, kao nevrijedni i nedostojni sluga Gospodnjeg, Žonu je On u svojoj velikoj dobroti i milosrdju povjerio vodstvo tvoje duše, zaboravi sebe, zaboravi sva stvorenja i sav se predaj Božanskom Srcu, da budeš odraz njegove svetosti, da živiš po svom svećeničkoj karakteru, da budeš drugi Isus. Poštuj u sebi svoje svećeničko dostojarstvo, karakter, svetu službu koju si primio i tako se svagdje vladaj, da uvijek zastupaš dostoјno Gospodina Isusa — svoga Bož. Zaručnika. Neka u tebi uvijek dominira velika misao: svećenik sam Kristov. Kao takav svagdje se moram pokazati u svemu: u mišljenju, čuvstvovanju, osjećaju, govorjenju i djelovanju. Svetim životom proslavi, časti svoju svećeničku službu. Ovim ćeš ugoditi Bož. Zaručniku i doprinijeti duhovnoj obnovi naše majke Provincije, u kojoj treba da svećenici shvate veliku dužnost da se obnove u duhu, u milosti, u svetosti svoga svećeničkog karaktera — dostojarstva.

Nastoj češće pojedine dane, pa i cijelu nedjelju, posvetiti posebno Božanskom Srcu za naknadu uvrέda, za zadovoljštinu grijeha kojima vrijedamo Božje Veličanstvo, Precisto Srce Marijino i da Gospodin oprosti naše grijehu i da dade mir.

Ovo svjetuj i časnim sestrama i dobrim dušama koje dolaze u crkvu.

Na blagdan Krista Kralja obnovi svete zavjete i duh žrtve i ljubavi prema Božanskom Zaručniku i nebeskoj Majci.

Predaje te Isusu, Mariji, svetom Josipu i sv. o. Franji.

S njima te blagoslovljje

Fra Ante